

د سولی په هکله د افغانانو خبری (د خلکو دیالوگ)

د خلکو دیالوگ – د افغانستان په لودیځ کی دله بیزه مباحثه، د ۲۰۱۱ کال اکتوبر

د پراخه سولی پروسه بنسټ ایښودنه

د ۲۰۱۱ کال دسمبر

فهرست

- I. زمينه: د پراخه سولې پروسي بنسټ ايښودنه.....1
- II. د سولې تر لاسه كولو لپاه اساسي اصول.....2
- 2..... يوه پراخه پروسي ته وده ور كړل: د عادي افغانانو شاملول
- 2..... د افغانانو تر مشري لاندې يوه پروسي او ملي يووالي ته وده ور كول
- III. د تل پاتې سولې اجزاوې.....3
- 4..... (۱) د امنيت ټينگښت
- 5..... (۲) د فساد، بې عدالتۍ او د قانون د واكمنۍ د نشتوالي له منځه وړلو ته اړتيا
- 7..... (۳) ريښتني اقتصادي پرمختگ او ټولنيز عدالت
- 9..... (۴) د بشري حقونو ملاتړ او ترويج
- IV. څنگه كولای شو چې سوله او بيا پخلاينه تر لاسه كړو.....10
- 10..... اړتيا ده چې مخالفين او طالبان د سولې په ټينگښتولو كې شامل شي
- 11..... اړتيا ده چې عام افغانان د سولې په پروسه كې شامل شي
- 12..... اړتيا ده چې ښځې د سولې په پروسه كې شامل شي او د ښځو د حقونو ساتنه وشي
- V. پايلې او د خلكو وړانديزونه.....13
- 14..... د افغانستان اسلامي جمهوري دولت ته
- 15..... نړيوالې ټولنې ته
- 16..... مسلح مخالفينو ته
- 16..... د افغانستان مدني ټولنې ته

۱. زمینه: د پراخه سولې پروسی بنسټ ایښودنه

د سولې په هکله د افغانانو خبری (د خلکو دیالوگ) یو نوښت دی، چی له امله یی عادی افغانان د عمومی بحث په پایله کی د سولې، بیا پخلاینی، امنیت، اقتصادی پرمختگ، بشری حقونو او د قانون د واکمنی په اړه خپل نظر څرگند کړی. د مدنی ټولنی دیارلس شبکی/سازمانونه^۱ او د افغانستان د بشری حقونو خپلواک کمیسیون د عام بحث نظارت دنده په غاړه اخستلی وه چی د برخه والو څرگندونی راتولی کړی کومو ته چی دوی "د ټولنی، دولت او نړیوالی ټولنی تر منځ تشه" ویله.

د خلکو دیالوگ موخه د سولې او بیا پخلاینی پروسی په هکله د افغانانو تر منځ د پوهی کچی لوړوالی، او د دی ډاډ تر لاسه کول دی چی د دوی ریښتینی شکایتونه، اندیښنی او امیدونه اوریدل کیری او د پالیسی جوړونکی له خوا په ټولو پروسو او پلانونو کی شاملیری تر څو په افغانستان کی تل پاتی سوله راشی.

په راتلونکی کی د سولې د هری پروسی په پوره ملاتړ سره د خلکو دیالوگ غوراری چی په لویه کچه د افغانانو د گډون او د امکان تر بریده په پراخه کچه د هغوی د نظرونو د شاملو څخه ډاډه شی. د ۲۰۱۱ کال د اکتوبر د میاشتی پر مهال ۷۸ ځانگړو گروپونو په ۳۱ ولایتونو^۲ کی بحث تر سره کړ، چی په دی کی د ۱۵۰۰ څخه ډیر افغان نارینه وو، ښځو^۳ او ځوانانو گډون درلود. په دغه غونډو کی د مختلف توکمونو او د ژوندانه د ټولو شعبو څخه افغان نارینه وو او ښځی لکه ملکی مامورین، کرونده گړ، تجاران، د مدنی ټولنو استازی په شمول د ښځو سازمانونو، دنده نه درلودنکی، د ځوانانو د اتحادیو استازی، معیوبین، د علماء او ښځو شوراگانی، دینی علماء، قبایلی او ټولنیز استازی، د کاله میرمنو، ښوونکی، د لیسو او پوهنتون شاگردان او محصلینو، د طب مسلکی افراد، مزدوران، مدنی فعالین، ژورنالستان، د جگړی څخه زیانمن شوی کسان، هنرمندان او پخوانی جنگیالی چی د سولې او بیا پخلاینی پروگرام سره یو ځای شوی، گډون کړی وو.

دا راپور د هغو مسالو او اندیښنو لنډیز دی چی د ۱۵۰۰ نه ډیر افغان نارینه وو او ښځو د خلکو دیالوگ پر مهال رابرسیره کړی وی. د دی راپور له لاری مدنی ټولنه د افغانستان په هکله د افغانانو غږ او نظر د جرمنی په بڼ نړیوال کنفرانس (د ۲۰۱۱ کال د دسمبر ۵) کی رسوی او هڅه کوی د دی ډاډ ورکړی چی د عادی افغانانو غږ اوریدل کیری او د افغانستان د آینده سولې او ثبات په اړوند اساسی ستونځو ته په بن کی تصمیم نیونکی پاملرنه کوی.

په دی راپور کی یواځی د هغو افغان نارینه وو، ښځو او ځوانانو څرگندونی په ډاگه شوی، کومو چی د خلکو د دیالوگ کی ونډه اخستلی وه.

^۱ د خلکو د خبرواترو د رهبری کمیټی لارښود: غری - د افغان مدنی ټولنی فورم (ASCF)، افغان مدنی ټولنه او د بشری حقونو شبکه (ACSHRN)، د افغانستان د بشری حقونو خپلواک کمیسیون، د افغان کارگرانو ملی ټولنه، د افغانستان د بشری حقونو او چاپیریال ساتنی اداره، د افغان ښځو شبکه، د افغان ښځو د مهارتونو د ودی مرکز، د افغان ځوانانو د اجتماعی، کلتوری او پرمختیایی اداره، د انتقالی عدالت د همغږی گروپ، د آرمان شهر اداره، د ښځو د سیاسی ونډی اخستنی کمیټه او ۵۰٪ کمپاین، د رهبری کمیټی په سیمو او ولایتونو کی خپل دفترونه کارولی ترڅو خبری اثری پکښی ترسره شی، یوناما مرسته کړی ترڅو دغه خبری اثری ترسره شی او د رهبری کمیټی ملاتړ یی کړی.

^۲ دیالوگ په بامیانو، بغلان، بدخشان، دایکندی، فاریاب، فراه، غزنی، غور، هرات، جوزجان، کابل، کاپیسا، کندوز، کندهار، خوست، کنړ، لغمان، لوگر، مزار شریف، ننګرهار، نیمروز، نورستان (ګډونکوونکو ننګرهار ته راغلی)، پنجشیر، پکتیکا، پکتیا، سرپل، سمنګان، تخار، اروزگان او زابل کی ترسره شوی دی.

^۳ د ۵۰۰ څخه ډیرو ښځو د ټول هیواد په دیالوگ او بحثونو کی ونډه اخستلی وه.

II. د سولې تر لاسه کولو لپاره اساسی اصول

یوه پراخه پروسی ته وده ورکړل: د عادی افغانانو شاملول

"هیڅ څوک هم خلکو ته غوږ نه نیسی، غږ نه اوری"

د هیواد په کچه افغانانو د خلکو دیالوگ د ابتکار به ستایلو سره وویل چې د لومړی ځل لپاره د سولې، ثبات او د افغانستان د راتلونکې په هکله له دوی څخه پوښتنه کیږی. په مکرر توگه یو نظر څرگند شو چې د سولې د ټینګښت په هکله خلک په سمه توگه خبر شوی نه دی او نه هم په داسی نوښت کی راگډ شوی دی. د اورزگان څخه یوکرودنګر ویل:

"داچې حکومت یو داسی میکانیزم ندی چمتو کړی چې د سولې په پروسه کی خلک شامل کړی او د هغوی ملاتړ تر لاسه کړی."

ګڼ شمیر خلکو دا تبصره درلودله چې گوندی مدنی ټولنی ته د سولې په پروسه کی د ونډه اخیستنې لپاره لږ فرصت ورکړل شوی او ځینی ډلی، په ځانګړی توگه بنځی او ځوانان، تر یو ډیر بریده د دی پروسه نه ایستل شوی. د زابل ولایت څخه یو تن زده کونکی خپل نظر داسی په ډاګه کړ. دغه نظر د هیواد په نورو سیمو کی هم راڅرګند شوی.

"حکومت باید په خپله رویه کی بدلون راولی او د سلا مشورو په پروګرامونو کی ملکی ټولنو څخه دعوت شی؛ د سولې په هکله ټول کوښښونه دی د خلکو د غوښتنو سره سم پلان کړی. [...] په عمومی ډول هر افغان د سولې او ثبات په راتګ کی بنسټیز رول لوبولی شی لیکن هیڅ څوک هم مور او زموږ نظر په پام کی نه نیسی. ځینی خلک له بهر څخه د سولې او ثبات د راتګ په هکله خپلی طرح تحمیلوی په داسی حال کی چې دوی د لیری پرتو سیمو اوسیدونکو د ژوندانه د حال نه خبر ندی."

د لوګر ولایت ګډون وال د ټولنی د یو غړی د دی څرګندونو سره موافق شول "د حکومت او خلکو تر منځ لوی واټن وجود لری، زموږ رهبران مور ته نږدی کیدل نه غواړی؛ او په داسی حالت کی بیا د سولې په اړه فکر هم نشو کولای." ډیر شمیر خلکو په هیواد کی د داسی نظر څرګندونه وکړه.

نږدی په ټولو مباحثو کی نارینه او بنځو د سولې په ټینګښت کی د رول لوبولو په اړه د خبرو پخلی وکړ. د بیلګی په ډول په نیمروز ولایت کی خلکو ویل چې دوی لیواله دی چې د مدنی ټولنی د غړو، ځوانانو، ښوونکو او یا دعام افغانانو په څیر په هیواد کی د سولې په ټینګښت کی خپل رول ولوبی. څرنگه چې یو ښوونکی داسی وویل: "د ټولنی ملاتړ د حکومت لپاره ستر ځواک دی."

ځینی خلکو په ځانګړی توگه یادونه وکړه چې د "بن کنفرانس" یوه مهمه پېښه ده. په لودیځه سیمه کی، د بیلګی په ډول ډیر شمیر نارینه وو او بنځو په ډاګه کړه چې لومړنی بن کنفرانس د جنگ سالارانو او هغه کسانو ګټی راوراندی کړی چې د بد امنی په رامنځ ته کولو کی گرم دی. دوی وویل چې په دویم بن کنفرانس کی باید د خلکو نظر په پام کی ونیول شی نه د جنگ سالارانو.

دغه نظر چې "مدنی ټولنه د حکومت او خلکو تر منځ د پل حثیت لری" د هیواد په ټولو برخو کی د بحث پر مهال واوریدل شو.

"مور غواړو چې مدنی ټولنه په راتلونکی بن کنفرانس کی زموږ غږ پورته کړی."
[د بادغیس ولایت د آبکمری ولسوالی استوګن]

د افغانانو تر مشری لاندی یوه پروسی او ملی یووالی ته وده ورکول

د ډیر بحثونو پر مهال خلک په دی نظر ټینګ ولاړ وو چې د سولې پروسه کی دی افغانان مخ کښ رول ولری. د ایو حتمی او لومړی شرط په ډول نظر وو چې طالبان او نور دولت ضد وسلوالی ډلی دی د سولې خبرو کی شامل شی.

ډیر شمیر خلک په دی نظر هم وو چی هر یوی پروسه کی باید اسلامی اصول منعکس شی او دغه د منځگرتوب بریالی رول یوازی د اسلامی گډونوالو په لاس تر سره کیدای شی.

په کاپیسا ولایت کی د ټولنی غرو د نړیوالی ټولنی د مرستی غوښتنه وکړه چی په نه لاس وهنه هم ټینگار وکړ او وویل: "افغانستان یو خپلواکه هیواد دی او د سولی دا پروسه دی افغانان پر مخ بوخی." په درست هیواد کی دغه نظر په ښکاره ډول را څرگند شو.

د دی په نظر کی نیولو سره چی د سولی په هکله هره خبره د افغانستان د راتلونکی په اړه خبره دی، ډیر شمیر افغان نارینه وو او ښځو وویل چی په افغانستان د دی نه هم زیات تر خپلواکی ته اړتیا لری. د بیلگی په ډول په لوگرو ولایت کی خلک په ټینگار سره ویل: "افغانستان باید خپلواکه هیواد وی؛ مور نه غواړو چی نړیواله ټولنه زموږ په هیواد کی په هرڅه واک ولری."

ملی یو والی او د سولی هر یو داسی پروسه ته اړتیا چی یووالی ته وده ورکری د ډیرو مباحثو پر مهال راولاره شوه.

"که مور ریښتینی سوله لیدل غواړو نو یووالی ته اړتیا لرو؛ که مور د یو ځانگری ډلی گټو ته پاملرنه وکړو نو مور څه نه شو کولای."

[د خوست ولایت څخه یو ښځینه غری]

په ځینی سیمو کی ملی یو والی ته د لږکیو په حقونو پوری تړاو ورکړل شو. په دایکندی ولایت کی کروندگر، هتی وال، او د ښځینه شورا غری پدی نظر راتول شول چی د وسلوال مخالفینو سره د خبرو اترو په شمول د سولی په هره پروسه کی باید د افغانستان د ټولو توکمونو منافع په پام کی ونیول شی.

همدارنگه د نیمروز ولایت څخه ښوونکو او د ځوانانو د سازمان استازو وویل: "د جگری په تیرو ۳۰ کلونو کی د لږکیو حقونه تر هرڅه لومړی متضرر شوی؛ دی ستونزی ته باید ډیره پاملرنه وکړو. دا د افغانستان د ډیرو وگړو لپاره ډیره مهمه ده."

III. د تل پاتی سولی اجزای

د افغانستان په ټولو سیمو کی د ۷۸ مباحثو پر مهال افغان نارینه او ښځو د تل پاتی سولی د اساسی اجزاوو په بحثونه بوخت وو. وی وویل: د امنیت خرابیدونکی وضعیت، د عدالت او قانون د واکمنی نشتوالی، د اقتصادی پرمختگ نشتوالی، د دولتی مامورینو او د قانون پلی کونکی ادارو د چارواکو په منځ کی خپریدونکی فساد، د ښوونی او روغتیایی خدمتونو ټیټ کیفیت، په لوړه کچه بی روزگاری، تر محدوده بریده د بشر د حقونو او د ښځو د حقونو خوندي ساتنه او احترام، تبعیض، د افغانستان په کورنیو چارو کی د بهرنی هیوادونو او په ځانگری توگه د گاونډی هیوادونو لخوا لاس وهنه، د افغانستان د کرکیچ او بی ثباتی د اوږدیدی عمده لاملونه دی.

د کندهار څخه د کور یو میرمن عمومی احساسات داسی څرگند کړ چی تقریباً د ټولو مباحثو پر مهال ورته اشاره شوی:

"سوله د بی گناه خلکو د وژنی او د هیواد منابعو څخه ناوړه گټی اخستنی څخه عبارت نه ده. سوله عبارت دی له دی څخه چی اوږه په اوږه کار وکړو، ټولو خلکو یوځایی کار وکړی، ښځی د ښځو سره، پاکستان د افغانستان سره، خارجی او داخلی، وروڼه او خویندی، او خپل هیواد جوړ کړو او د ښوونی، اقتصاد او روغتیا د پرمختگ لپاره ډیره هڅه وکړو."

خلکو ډیری پر دی متمرکزی وی چی د دوی په اند د شخړی عمده او اساسی لاملونه دی. د دی ستونځو د حل په موخه یو پلان د اینده سولی پروسه لپاره یو هدف تشکیلوی. څرنگه چی د کابل څخه یو ښونکی یادونه وکړه:

"په افغانستان کی جنگ د یومزمن ناروغی په څیر دی؛ که ډاکتر یی ناروغی تشخیص نه کړای شی نو تداوی به یی ستونځمنه وی. لومړی باید مور اساسی لاملونه او ریښی ومومو نو بیا یی حل لاری موندلی شو؛ پس له دی سوله راتلاوی شی."

د تل پاتې سولې څلور بنسټیزې اجزای یا پایې چې د خلکو د دیاوگ پر مهال ټول افغان نارینه وو، ښځو، او ځوانانو په روښانه توگه څرگند کړی و په لاندې ډول دی: د امنیت ټینګښت؛ د فساد، بی عدالتی او د قانون د واکمنی د نشتوالی سره مبارزه، اقتصادی پرمختگ او ټولنیز عدالت ته عملی بڼه ورکول؛ او د ښځو د حقونو په شمول د بشري حقونو وده ورکول او ساتل.

(۱) د امنیت ټینګښت

" ټوله نړی افغانستان ته راغلی، خو بیا هم دوی امنیت ټینګ نه کړای شو."

[خبريال، گردیز]

په ټولیزه توگه درست افغان نارینه وو او ښځی - د هیواد په ټولو برخو کی - هر یو چې خپل نظر یی د خلکو د دیاوگ پر مهال شریک کړی او ویلی او یا په دی موافق شوی چې د ۲۰۰۵ کال را په دی خوا هیواد کی امنیتي وضعیت تدریجاً خراب شوی. اوس مهال وضعیت وپرونکی او ورځ تر بله خرابیدونکی دی. په کندهار کی ښځو وویل کله چې خلک د کوره بیرون وځی "دوی ډاډمن نه وی چې گوندی بیرته به ژوندی راستانه شی." په ډیرو سیمو کی خلکو وویل چې امنیتي وضعیت د تیر په پرتله بد تر شوی او د دولت واک یوازی د مرکزی ولسوالیو تر بریده محدود وی. گن شمیر خلکو د هیواد په مختلفو سیمو کی د د سولې د نړیوالی ورځ پر مهال د پخوانی جمهور رئیس او د سولې دعالی کمیسیون رئیس د برهان الدین ربانی په خپل کور کی وژنه د بیلگی په ډول یاده کړه چې د بد امنه وضعیت څرگنده ښکارندوی کوی. ډیری خلکو وویل که یو مهم نفر خوندي نه شی ساتلی نو بیا د دولت وړتیا ډیره روښانه نه ده چې عام خلک دی خوندي وساتی.

د مباحثو پر مهال گن شمیر افغانانو په کراتو وویل چې دوی داسی احساس کوی چې د مخالفینو او د نړیوال او افغان امنیتي ځواکونو په منځ کی راگیر شوی دی. له یوی خوا مخالفین ملکی خلک په نښه کوی او خلک اعداموی او تښتوی او له بل لوری نړیوال او افغان امنیتي ځواکونه په ناسم استخباراتو ولاړ داسی میتودونه کاروی چې افغانی کلتور او مذهب ته درناوی نه کیږی او د ملکی خلکو ساتنه په پام کی نه نیول کیږی (لکه هوایی بریدونه، د شپي لخوا چاپی، په لویه کچه نیول او خپل سر توقیفونه). گن شمیر افغانانو دا هم ویلی چې تر څو عام خلک خپل ځانونه خوندي احساس نه کړی او د نظامی ځواکونو له خوا تهدید شی، نو بغاوت به ادامه ولری.

خلکو په نړیوال ځواکونو غږ وکړ چې د شپي لخوا چاپی او خپل سری توقیف عملیات ودروی. د هیواد په کچه افغانانو په کلکه نظر ورکړه چې دغه لاری چاری د شخړی ډیریدو ته لمن وهی او بد امنی لا پسی نور ډیریری.

خلکو په یو اواز په مخالف وسلوالو ډلو باندی غږ وکړ چې د ملکی خلکو، د استگونی ځایونو، مذهبی ځایونو او روغتونو په نښه کول ودروی. د بغلان ولایت د مباحثی گډون والو نارینه وو او ښځو نظر بیا په ټول افغانستان کی د خبرو پر مهال راڅرگند او انعکاس ومونده.

"زموږ توقعات د مخاف وسلوالو څخه دا دی چې د جنگ پر مهال دی ملکی خلکو ته زیان نه رسوی او جنگی قوانینو ته دی درناوی وکړی. د دی سره د دولت ضد وسلوالو نه امید لرو- که ریښتینی افغانان وی - نو د هیواد څخه بیرون دی قوماندنه نه اخلی او د سولې د رامنځ ته کیدو په موخه دی د افغانستان حکومت سره روغ جاری ته ورسیری. دوی باید وسله په ځمکه کیږدی او د خپل ویجاړ هیواد په بیا رغونه کی ونده واخلی."

په هیواد کی په ټولیز ډول افغان نارینه وو او ښځو په کلکه ټینګار کړی چې د گاونډی هیوادونو - زیاتره پاکستان بلکه د ایران رول مستقیماً د شخړی په زیاتیدو کی مرسته کړی. دوی دا ومنله چې نړیواله ټولنه دی لا ډیر څه وکړی چې د گاونډی هیوادونو لاس وهنه په افغانستان کی بنده کړی او پاکستان په دی مجبور کړی چې د مخالفینو خوندي ځایونه وتری او ملاتړی ودروی. څنگه چې په فراه ولایت کی یو مشر و پوښتل "څرنگه دا ممکنه ده چې ۴۰ هیوادونه په افغانستان کی کار کوی او د یو هیواد د کړنو مخنیوی کی پاتی راغلی؟" د افغانستان په ټولو برخو کی د گن شمیر مباحثو پر مهال د دی وړاندیز وشو چې نړیواله ټولنه باید په پاکستان او په ځانګړی توگه پر استخباراتی اداری (ISI) زیات فشار واچوی چې په افغانستان کی خپله لاس وهنه ودروی.

نارینه وو او بنځو په افغانستان کې د مختلفو اجنداو د کارولو په هکله ویناوې وکړی. چې د سولې او اقتصادي پرمختګ لپاره روښانه لیدلوری نه لری او دی ته فوری اړتیا لیدل کیږی. د خوست ولایت یوې ښځینه ښوونکې داسې ویل:

"د افغانستان لپاره یو ډول ستراتیژي شتون نه لری؛ یواځې ګڼ شمیر هیوادونه د ګڼ شمیر نظرونو او اجنداو سره. مونږ یو پلان او ټاکلو اهدافو ته اړتیا لرو."

په مکرر ډول افغانانو د ا نظر څرګند کړ چې دولت او نړیواله ټولنه دی په ګډه کار وکړی چې د دوی او عادي خلکو ترمنځ واټن راکم کړی. خلکو وویل دا به د سولې په راتګ کې مرسته وکړی او هم به د ملګي خلکو د مخالفینو په لیکو کې د شاملیدو څخه مخنیوی وکړی.

امنیتي جوړښتونو او ملي ظرفیت ته وده ورکول

نږدې ټول افغان نارینه او ښځې چې د خلکو په دیالوګ کې یې ګډون درلود پدې نظر وو چې یو موثره، باکفایته او واحدی افغان ملي امنیتي دستګاه ته وده ورکړل شی، دا یو مطلوب هدف دی او دا د آینده د سولې لید لوری، امنیت او اقتصادي خوشحالی لپاره ډیره اړینه ده. د حکومت بی کفایتی چې امنیتي ظرفیت لوړ کړی په نړیواله کچه فساد او بی کفایته مشرتابه [د امنیتي ادارو د لوری کچې څخه تر ټیټې کچې پوری د فساد یا د زده کړی او سواد نشتوالی پوری تړاو لری] ته منسوب شوی.

د امنیت موضوع یوازی د امنیتي ادارو په موثریت منسوب نه دی. د بیلګې په ډول، د خبرو پر مهال سهیل ختیځه سیمه کې دا په ګوته شوه چې ۲۰۰۱ کال پر مهال په نسبي ډول امنیتي وضعیت ښه و، پداسې حال کې چې ملي پولیس او ملي اردو هغه مهال پیاوړی نه وه. خلکو وویل اوس مهال وضعیت د پخوا څخه ډیر بد دی.

خلکو ومنله، په هر حال پیاوړی او غښتلی ملي امنیتي ظرفیت د ښه امنیت او سولې اړینه برخه ده. په یو شمیر سیمو کې د بیلګې په ډول په اروزګان کې امنیت کې یو څه ښه والی تر سترګو شوی؛ چې دا "امنیتي مشر تابه کې بدلون" ته منسوبیږی، له دی څخه دا څرګندیږی چې د امنیتي ادارې په راس کې یو نفر کولای شی چې په سیمه کې امنیت او د قانون واکمني اغیزمنه کړی. خلکو په مکرر ډول ویل چې د کمزوری امنیتي ادارو عمده لامل فاسده رهبري ده چې په پایله کې نا امنی او د قانون واکمني نشتوالی رامنځ ته کیږی.

د نړیوالو د شتون په هکله، ګڼ شمیر خلک ویل چې روانه شخړه به هغه مهال پایې ته ورسیري چې بهرنی ځواکونه ووځی. د دی اندیښنو سره چې د هیواد په ځینې ځانګړو برخو کې د نړیوال ځواکونو او مخالفینو تر منځ درندی نښتې رامنځ ته کیږی، د ملي امنیتي ځواکونو د ظرفیت په اړه شک پر ځای پاتی دی، ګوندی چې دوی به امنیت او ثبات په ډاډمنه توګه ټینګ کړای شی. یو شمیر ګډون والو وویل چې نړیواله ټولنه دی د ملي امنیتي ځواکونو روزنی ته ډیره پاملرنه وکړی.

په ۲۰۱۴ کال کې د نړیوالو ځواکونو د وتلو په هکله راز راز نظرونه تر سترګو شو. یو شمیر خلکو د خبرو پر مهال خپل نظر شریک کړ او دایې ومنله چې تر څو تل پاتې سوله نه وی ټینګه شوی تر هغه دی نړیوال ټولنه پاتې شی چې نظرونو سره توپیر درلود. ډیر شمیر ګډون والو د نړیوال ځواکونو د وتلو غوښتنه وکړه، خو یو شمیر د ممکنه بدو پایلو په هکله بد بیننه وو. د نورستان ولایت د پوهنی ریاست یو مامور ویل "تر ټولو اساسی عنصر چې د سولې مخنیوی کوی هغه د نړیوال ځواکونو او نړیوالی ټولنی شتون دی. زه دا هم وایم که دوی ووځی دلته به خپل منځی جنګ وی". دی ته ورته نظرونه په درست هیواد کې څرګند شول.

۲) د فساد، بی عدالتی او د قانون د واکمنی د نشتوالی له منځه وړلو ته اړتیا

د قانون د واکمنی نشتوالی "د افغانی ټولنی سرطان دی"
(د کنډز ولایت د شورا یو غړی)

بی عدالتی، د قانون د واکمنی نشتوالی او فساد — په ځانګړی توګه د قانون پلی کوونکو مسؤلینو په منځ کې یو داغ موضوع و چې د ټول هیواد به کچه څرګنده شوی. افغان ښځینه او نارینه تقریبا د نړی په کچه دا ومنله چې د حکومت

په هره برخه کې زیاته کچه فساد یو له عواملو څخه دی چې ورځ تر ورځې خرابیدونکی امنیت او وضعیت سره مرسته کوی. په ځانګړې توګه د افغان امنیتي ځواکونو رهبري کې فساد، د سولې ساتلو برخه کې د یوې اصلي ستونزې په توګه څرګند شوی.

دهیواد په کچه، خلکو ویلي چې په فساد ککړ چارواکي دنړیوالو مرستو زیاته برخه تس نس کړی، شخصی ګټوته د ملي او ټولنیزو ګټو پرتله لمړیتوب ورکوی. خلکو وویل افغانستان سره د نړیوالو مرستو ونشو کړی خپلی موخې چې امنیت راوستل، د ټول ګټو خدمتونو وړاندې کول او پراختیا وه ترلاسه کړی. زیاتو افغانانو ویلي چې عدالت د سولې د ابادولو خبته ده، که چیرې عدالت نامین شی "د سولې نور عناصر خپله رامنځه کیری". د نیمروز ولایت د یو سپین ږیری نظر چې د هیواد په کچه د نورو ګډون والو له خوا هم بیان شوی:

"عدالت د هری ټولنی لمړنی او یومهم عنصر دی، که چیرې مونږ وغواړو چې خپل هیواد کی سوله ولرو پکارده چې عدالت ولرو".

لودبیزو برخو کی خلکو تاکید کړی چې زیاته پیماننه فساد د حکومت په ټولو برخو کی بیوزلی زیاته کړی. د دی برخو نارینه وو او بنځو ویلي چې فساد یو له اصلي عواملو څخه دی چې په افغانستان کی د بنه حکومت داری، امنیت، پرمختیا او سیاسی ثبات مخنیوی کوی. د بادغیس ولایت اب کمری ولسوالی اوسیدونکی لاندنی نظری ورکړی چې دهیواد په کچه څرګند شوی:

"مونږ په ریښتینی توګه دهیواد له روان حالت څخه ستومانه یو، هر څوک په فساد ککړ دی او خلکوته عدالت نشته. یو قاتل ازاده بازار کی ګرځی او قربانیان بیوسه پاتی دی. مونږ هیڅ نشو کولای. بنځی د محلی ټولنیزو صحرای محکمو له خوا وژل کیری او حکومت دی موضوع ته پاملرنه نه کوی".

د بدخشان په ولایت کی چې زیاتی لری پرتی ولسوالی لری، خلکو ویلي چې ګنو ولسوالیو کی محکمه او څارنوالان نشته. د خپلو شخړو حل په موخه مجبور دی چې دشخړو دودیز میکانیزم ته مراجعه وکړو. د قانون پلی کونکو اداراتو او قضا کی د فساد لوری کچی شتون تشویش د ډیر له خوا څرګند شوی چې د بغلان ولایت یوې بنځینه حقوقی خدمتونو وړاندی کونکی په وینا کی خلاصه کیری:

"دقانون پلی کونکی اداری (پولیس، څارنوالی، او محاکم) د دولت فاسد ترینه اداری دی. یو له دلایلو چې خلک د شخړو عنعنوی حل لارو ته مراجعه کوی، عدلی او قضای اداراتو په منځ کی د پراخه فساد شتون دی".

په جنوب کی، په افغانستان کی د قانون د واکمنی د نشتوالی په هکله شکایتونه پراخه و؛ ځینی دا ستونزه د جنگ سره ارتباط ورکوی او داسی وایی: "قضای سیستم ډیر فاسده دی او قانون نه پلی کیری. دغه موضوعات عام خلک متاثره کوی په ځانګړی توګه هغه خلک چې ولسوالیو کی ژوند کوی، ترجیح ورکوی چې خپلی قضیې طالبانو ته د عدالت لپاره یوسی".

یوې راستنه شوی بنځی په بامیانو کی وویل "د قانون پلی کیدل د فساد او رشوت پوری تړلی ده". د هغی په اند چې قانون د اړوند قانون پلی کیدونکو ادارو له لوری پلی شوی نه بلکی د ټول هیواد په کچه نقض شوی. خلکو وویل ترڅو چې یوتن رشوت ورکړی یاهم قوی حمایت ونلری نشی کولای چې هیڅ ډول عدالت ترلاسه کړی.

همدارنگه قانون ته نه درناوی او د زور مندانو معافیت په زیاتو بحثونو کی ښودل شوی. نارینه او بنځی په ټول هیواد کی ویلي چې قانون یواځی د کاغذ پرمخ شتون لری او شکایت کوی چې مشهوره جنایتکاران او جنگسالاران لاتر اوسه په مرکز او ولایاتو کی سیاسی ملاتړ لری. دغه حالت د افغانانو په اعتبار باندی منفی اغیزه لری چې په خپل حکومت باندی لری. بیا هم دی نظر باندی تاکید کیری چې دغه حالت د افغان حکومت او ولس تر منځ موجود فاصله لازیاتی لکه څرنگه چې د ټولنی بوغری په پنجشیر ولایت کی څرګنده کړه:

"په افغانستان کی د حکومت او ولس ترمنځ فاصله شته. حکومت د خلکو ستونزوته پاملرنه نکوی، که چیرې رهبران خلکو ته پاملرنه ونکړی نو خلک به قانون ته احترام ونکړی".

دوی موافقه وکړه چې "حتی زمونږ قانون جوړوونکی قانون ماتوونکی دی" او وویل "مونږ یو ریښتینی اسلامی حکومت غواړو".

د فساد شتون او خویش خوری یو ورځنی موضوع ده. د ننګرهار ولایت، اچین ولسوالی د یو دهقان وینا او د بادغیس ولایت داووبو رسونی اداری کارګر یو عمومی تشویش بیان کړ:

"یو شخص باید پیسی ورکړی ترڅو یو وظیفه او مناسب معاش ترلاسه کړی. دولت کی ټول بستونه خرڅیږی. خلک د شایستگی پر بنسټ نه مقرر کیږی." (ننګرهار ولایت، بزګر)

"کله چی ښه وظیفی نالایقه کسانوته دروابطو اوفساد پر بنسټ ورکول کیږی نو خلک لدی حالت څخه رنج وړی او د بی ثباتی، نارضایتی او د فساد ترویج باعث ګرځی. فساد د ضعیفه حکومتداری عامل دی. دغه خلک نه مشرانوته احترام کوی او نه هم قانون ته." (داووبو او بریننا اداری کارمند، بغلان ولایت)

یوشمیر ولایتونوکی خلکو تاکید وکړ چی د بن راتلونکی کنفرانس باید چی د فساد سره د مبارزی مسئلی ته پاملرنه وکړی، په ځانګړی توګه د قانون پلی کوونکی او قضایی چارواکو باندی تمرکز وکړی لکه څرنګه چی په جلال اباد ښار کی یوصراف تاکید وکړ:

"که چیری د بن راتلونکی کنفرانس د تیر کنفرانس په شان اوسی، مونږ بی نه غواړو! د افغانستان ټولی بدبختی له همغه ځایه راغلی. (...) که چیری فساد له منځه لاړنشی او قانون تطبیق نشی، نو سوله نشی راتللی."

۳) ریښتی اقتصادی پرمختګ او ټولنیز عدالت

زیات افغانانو دسولی، امنیت او پرمختګ ترمنځ اړیکو باندی تاکید وکړ او ویی ویل که چیری اقتصاد ښه اوسی نو کولاشی سوله حمایه کړی او پیاوړی امنیت اقتصادی پرمختګونه قوی کوی. خلکو ټول هیواد کی تاکید وکړ چی متوازنه اقتصادی پرمختګ د افغانستان باثباته سولی لپاره یومهم ضرورت دی. بیوزلی، د جغرافیایی له لحاظه ورو او غیر متوازن پرمختګ، زیاته کچه بیکاری، د منابعو نامناسبه تخصیص، او پراخه کچه فساد خدمت رسونه متاثره کړی او حکومت په دی نه دی توانیدلی چی په تیرو لسو کلونو کو یادو ستونزو ته رسیدگی وکړی. اکثر افغانان پدی عقیده ول چی باثباته سوله تر هغی نشی راتللی ترڅو چی د عامو خلکو اقتصادی حالت همیشنی توګه ښه نشی. لکه چی د تخار ولایت څخه یو ښوونکی داسی وویل "نابرابری خپله د بی ثباتی یو عامل دی."

بلخ ولایت کی دولت سره یوځای شوی پخوانی طالب د پرمختګ او امنیت ترمنځ اړیکه داسی بیانوی:

"خواوشا دوه کلونو راهیسی زه طالبانو سره وم پرته له پاکستان د ملاتړ، ما د محل خلکو په ملاتړ هلته ژوند کاوه. پدی اخرو کی د افغانستان په چاروکی د پاکستان له مداخلی پوه شوم، په ځانګړی توګه د هغوی امر په هکله چی طالبانوته ته لارښوونه کوی چی مشران په ښه کړی نو ما پریکړه وکړه دولت سره یوځای شم. زما منطقه برق، اوبه او صحی کلینک نلری هیله لرم چی دولت مونږ سره مرسته وکړی او لازمه امکانات جوړ او زما خلکو ته پاملرنه وکړی."

ځینی خلک، په ځانګړی توګه په امن لرونکو سیموکی، د پرمختګونو په هکله ټول هیواد کی خبر لری لکه د ښوونځیو، سرکونو، او روغتونونو چی ټول هیوا کی جوړ شوی. یوی ښځینه ښوونکی د فاریاب ولایت څخه داسی وویل:

"دری لسیزو جګړو د افغانستان ټول بنسټیز جوړښتونه وران کړل، ولی خوشبختانه ورسته د طالبانو د رژیم نسکوریدو، افغانانو یو حکومت رامنځته کړ، کوم چی د ملګرو ملتونو په ملاتړ دوهم ځلی د افغانستان ټول ټولنیز، سیاسی، اقتصادی سیستم رامنځته کړ. تراوس مهاله، مونږ په هره برخه کی د پرمختګونو شاهدان یو. د بیلګی په توګه، د یو مرکزی حکومت رامنځته کیدل، نوی اساسی قانون، د افغان ملی پولیسو او د افغان ملی اردو جوړول او د هغوی سمبالول په پرمختللو نظامی وسایلو او د هغوی روزنه د لویو لاسته راوړنو څخه دی. برسیره پر دی په زرګونو پلونه، سرکونه، صحی کلینکونه، او ښوونځی په افغانستان کی اباد شوی. د مخابراتو په برخه کی نن ورځ مونږ مختلفی موبایل تلفون کمپی او انترنیت لرو چی د افغانستان تقریباً ټولو ښارونوکی شتون لری. د بیان آزادی په افغانستان کی یوه بله لویه لاسته راوړنه ده د دی په نتیجه کی شخصی تلوزیونی

چینلونه او راډیویي ستیشنونه رامنځته شول، کوم چی د افغانستان ټولنی سره د معلوماتو د حق په ترلاسه کولو کی مرسته کوی.

د گډونوالو اکثریت ځینو څرکندو پرمختگونو په نښه کړل ولی دا لاسته راوړنی د هغه ملیاردو ډالرو مرستو سره مساوی ندی چی تیرو لسو کلونو کی په افغانستان کی مصرف شوی. نارینه وو او ښځو د ټول هیواد په کچه تاکید وکړ چی پرمختگونه دی یواځی د کمیت له مخی نه اندازه کیږی لکه د روغتونونو او ښوونځیو جوړیدل بلکی د کیفیت له لحاظه هم باید دا خدمات اندازه شی چی د رضایت د سطحی څخه په ټیټه کچه ترسره شوی.

د تخار ولایت خلکو وویل چی تیرو لسو کلونوکی زیات شمیر ښوونځی او روغتونونه جوړ شوی که څه هم د روغتیا او تعلیم حق ته لاس رسی شته ولی د مسلکی ښوونکو او ډاکترانو نه شتون د کیفیت له لحاظه دا حقونه متاثره کوی. همدارنکه د بامیانو ولایت مرکز بامیانو ښار کی خلکو وویل چی دوی یواځی یو روغتون لری چی د مسلکی ډاکترانو او دوا کمبود سره مخ دی چی دغه خدمات د کیفیت له لحاظه متاثره کوی.

د زیات بحثونو په دوران کی د ښارونو او کلیوالو سیمو د پراختیا په برخه کی یو تقسیمات هم راڅرگند شول. گډونوالو پدی نظر تاکید وکړ چی اساسی خدماتوته لاس رسی په ځانگړی توگه کلیوالو سیموکی محدود دی نسبت دیته چی د ښارونو پراختیا ته لومړیتوب ورکول شوی. ډیرو خلکو وویل چی مجموع کی حکومت د خلکو د ژوند د سطحی ښه والی په برخه کی کافی اندازه څه ندی کړی. یو نظرچی د ټول هیواد په کچه څرکندوی وو د بغلان ولایت یوی ښځینه نرسی داسی بیان کړ:

"حکومت باید چی روغتیا یی خدمتونه ټول افغانانوته مساویانه توگه وړاندی کړی. د افغانستان په زیاتو کلیوکی خلک روغتیا یی اساسی خدماتوته لاس رسی نلری چی زیات شمیر کوچنیان او میندی خپل ژوند د لاسه ورکوی."

په ځینو سیمو کی د مثال په ډول په نورستان کی خلک وویل چی د حکومت د محدود کنترول سره یو ځای په سیمه کی نامنی د دی لامل شوی چی په دی ولایت کی پرمختیا یی پروژی تطبیق نه شی او خدماتو ته د خلکو لاس رسی په سختی سره متاثره کړی. خلک په ټینگار سره وویل چی دغه حالت نه یوازی بنسټیز حقونه متاثره کوی بلکه نارضا یی، د دولت او خلکو تر منځ واټن لا زیاتوی او د مخالفینو سره مرسته کوی خلک په اسانی سره په خپلو لیکو کی استخدام کړی.

یو دینی عالم په نورستان ولایت کی حالت داسی بیان کړ:

"نورستان کی هیڅ پرمختگ ندی شوی. سرکونه، بریښنا، تعلیم، او روغتیا یی اسانتیاوی نشته. قانون واکمن نه دی. تعلیم نه شته او ۹۹ سلنه خلک بی سواد دی.

د نورستان ولایت د عالی لیسو ښوونکی داسی ور اضافه کړه: "مخالفینو زموږ ماشومانو مغذونه پریمنځلی او دوی ته زده کړه ورکوی چی افغانستان کی جنگ صحیح دی."

همدشان د اورزگان په ولایت کی خلک د هغه حالت څخه چی ژوند کاوه ناامیده ول، لکه د ولسوالی سره د نښلول شویو خرابو سرکونو له وجهی د دوی د محلی تولیداتو لپاره د مارکیټ نه شتون، د مناسبه روغیا یی خدماتو نه شتون، او ضعیغه تعلیمی نظام د ټیټی زده کړی ښوونکو په شمول. خلکو ویره وښودله چی دا حالت دخلکو او حکومت ترمنځ شته واټن لازیاته وی. یاد نظر ټول د هیواد په کچه منعکس شوی وو په ځانگړی توگه هغه سیموکی چی جنگ او یا د حکومت حاکمیت کم وو.

ځینو خلکو یادښت وکړ چی حکومت پرمختیا یی مرستی مساوی توگه دهیواد ټولو برخوته تقسیم کړی ندی او نامناسب ډول قومی ملحوظاتو ورکړل شوی. ځانگړی توگه د بامیانو د ټولنی غړی پدی هکله زیات حساسی ول. د بامیانو یو اوسیدونکی داسی وویل چی زیات رقم پیسی په نامنه سیمو پرمختگ کی مصرف شوی چیرته چی مخالفین بی له منځه وری، "پداسی حال کی چی بامیانوکی چیرته چه امنیت ښه دی هیڅ ندی شوی. ددی قوم پالنی موضوع پربنسټ بامیان خلک جلا شوی."

یوشمیر بحثونو په دوران کی خلکو د متوازی پراختیا اړتیا په هکله خبری وکړی.

نارینه او بنځیو په ځینو گروپی بحثونوکی وویل چی مرکزی او محلی اداری په مجموع کی غیر موثره او دخلکو ریښتینی اړتیا سره اړیکی نلری. ډیرو وویل په اداراتوکی فساد، وسطه(دخپلوانو پلوی کول) او جنگسالاری د هیواد په ځینو برخوکی قانون حاکمیت او اقتصادی پرمختگ کمزوری کری. ټول هیواد کی خلکو گډه سره دفساد په وړاندی خفگان بنودلی کوم چی ددوی د بنسټیزو خدمتونو څخه مخنیوی کوی. لکه چی دننگرهار ولایت بهسودو ولسوالی یو مامور داسی څرگنده کړه:

"مونږ امنیت، تعلیم او متوازن خدمتونو ته اړتیا لرو. کرهڼی ته باید چی پراختیا ورکړای شی. کوم مقدار پیسی چی حکومت ولسوالیو ته بخصیص ورکوی ټولو کورنیو ته نه ورکوی کیږی بلکی محلی اداری له خوا ملکونو ته انتقالیږی څوک چی بیا هغه خپل جیب کی اچوی."

دعامه خدمتونو مسؤلینو په منځ کی فساد ډیرمختگونو دکموالی او دزیاتو افغانانو دقفر اصلی عامل پتوگه بنودل شوی. دپلخمری ښار یو سپین ږیری هغه نظر چی ډیری خلکو سره وو داسی بیان کړ:

"دملیاردونو ډالره مرستو چی افغانستان تیرو لسو کلونوکی ترلاسه کړی، تراوسه %۷۵ سلنه دافغانستان اوسیدونکی دقفر دکربنی لاندی ژوند کوی او درضایت وړ بدلون ددوی په ژوند کی ندی لیدل شوی. هیواد کی یو ځانگړی شمیر افغانان چی دافغانستان حکومت کی لوړو چوکیو کی کارکوی یا کولو یی یا جنگسالاران او قاچاقبران د لوکس موټرو او بلډنگونو خاوندان شوی، دافغانستان دننه یا خارج کی."

ټول هیواد کی خلک په حکومت غږ کوی چی دفساد پروراندی مبارزه وکړی او هغه خلک چی فساد ککړ دی باید سزا ورکړی شی. دوی همدا رنگه وویل چی نړیواله ټولنه باید اطمینان ترلاسه کړی چی مرستی شوی پیسی په فساد ککړ دولتی چارواکو لاس ته نه ورځی. ټول هیواد کی افغانانو چی دخلکو خبری کی گډون درلود تایید کړه که چیری دعامو خلکو اقتصادی حالت ښه نشی نو هیواد کی همیشنی سوله نشی راتللی.

(۴) د بشري حقونو ملاتړ او ترویج

د با ثباته او سولیبز افغانستان له پاهره دټولو بشري حقونو ملاتړ او ترویج په شمول د بنځو حقونو او دبنځو پر وړاندی دهرډول توپیر او سرغړونو له منځه وړل په متواتره توگه دپو اساسی عنصر په توگه بنودل شوی. زیات شمیر خلکو دلگه کیو(اقلیتونو) پرحقونو هم تاکید وکړ. افغانانو متواتر توگه دافغانستان ټولو اتباعو بشري حقونو ملاتړ،ترویج او احترام ته اړتیا وښودله، ځانگړی توگه تعلیم حق، مناسب روغیایی خدمات، کار او دشخصی امنیت حقونه اړین وگڼل.

په ټولیز توگه ټول هیواد کی یو ذهنیت موجود وو چی دبشري حقونو په برخه کی پرمختگونه شوی خاصه توگه دبنځو حقونو په هکله پوهاوی کچه لوړه شوی. عین حال کی خلک یوشمیر ستونزو یادونه هم کوی چی عام خلک دهغوی حقونو لاس رسی مخنیوی کوی. لکه دقانون حاکمیت نشتون او عدالت ته نه لاس رسی [دقانون حاکمیت او عدالت برخه وگوری]

ځینی خلک دبیلگی په توگه نيمروز ولایت کی وویل چی دایو واقیعت دی چی دبنځو حقونو ته احترام ندی شوی او دا ضروری ده چی دبنځو حقونه باید د یوه جلا الویت په توگه وپېژندلی شی. نارینه او بنځو دټول هیواد په کچه پوهیدل چی دبنځو حقونو ملاتړ او احترام ندی شوی. دکنډر ولایت دعلمو شورا یوغږی په بحث کی دټولو گډونوالی نظر داسی بیان کړ:

"دا ضروری ده چی دبنځو حقونو په هکله فکر وکړو. ددی اړتیا شته چی یو افغانی قانون پلی شی په کوم کی چی بنځی او نارینه حقونو ته دقانون په وړاندی سره مساوی توگه وړاندی وینه کړی اوسی."

همدشان د ډیرو گډونوالی نظر یوه بنځینه حقوق پوهی بغلان ولایت کی داسی بیان کړ:

"حکومت ټول افغانانوسره دبنځو په گډون باید چی یوشاندی چلند وکړی او دوی باید وکولای شی چی دخپل تابعیت حقونو څخه په انفرادی توگه یوشاندی استفاده وکړی نه د جنسیت، قومیت، یا نژاد پربنسټ. بنځی سره باید ددوهمی کتگوری اتباع په شان دچلندونشی او ددوی شتون په ټولنیزو او سیاسی چارو کی باید دجنسیت پربنسټ سمبولیک نه اوسی. دوی باید چی دژوند ټولو چارو کی قوی شتون ولری او بشري حقونو ټول معیارونه دقانون تطبیق کورونکی مسؤلینو له خوا احترام شی."

د بحثونو په بهیر کې داجوته شوه چې یوشمیر افغانان پدی نه پوهیدل چې بشری حقونه ددوی او ددوی ټولنی له پاره څه معنی لری. زیات شمیر خلکو داوویل چې باید افغانان مساوی توگه حقونه تضمین شی پرته له نظر کی نیولو ددوی نژاد، جنسیت، او جغرافیوی موقیعت دتربوالو معیارونو پربنسټ داسلام چتر لاندی.

نور خلکو که څه هم وویل چې بشری حقونه دخارج څخه راوړل شوی دی او "دامپریالیزم یو وسیله ده" زمونږ دسنتی فرهنگ سره سمون نلری ولی یوشمیر خلکو بیا وویل چې لازیات عامه پوهاوی له پاره ضرورت شته چې عام خلک او دټولنی منتفدین په ځانگړی توگه لری پرتی سیموکی خلک پوه شی.

نژدی ټولو خلکو چې بخت کی گډون درلود هلیه څرگنده کړه چې یواځی عدالت او احسابدهی دغه دری لسیزو جنگ ته دپای ټکی ایښودی شی. یوکوچنی ډلی دگډونوالو خپل تشویش و خود که چیری دتیر وخت جنگی جنایتکاران تعقیق، تحقیق او مجازات شی شاید چې بی ثباتی زیاته او او جنگ دوام ومومی. دفرا ولایت دټولنی نوعری دانظر داسی بیان کړ:

"کله چې مونږ تیر جرایمو په هکله عدالت پیل کړو، نشو کولای سوله ته ورسیرو. مونږ شاید تبعیض رامنځته کړو. دلته یاد اتحاد اوسی. مونږ نشو کولای تیر جرایم راوکاږو دا شاید چې وضعیت لا پسی خراب کړی."

یوعام نظر شتون درلود چې که څه هم معافیت دهغو له پاره چې په تیر وخت کی دجدی جرایم ترسره کړی لکه دبشریت ضد جرایم، او بشری حقونو څخه جدی سرغړونی یاد عقوه نشی. دبیلگی پتوگه دهیواد شمال ختیځو سیمو کی خلکو ټولنیز عدالت ته ترجیح ورکوله او ویل بی چې باید دټول افغانستان په کچه هغوی چې دبشری حقونو جدی سرغړونی کړی باید چې معاف نشی. لوگر ولایت کی خلکو تاکید وکړ چې "ټول جنگسالاران باید مجازات شی." یاد نظر دټول افغانستان په کچه څرکندشوی.

IV. ځنگه کولای شو چې سوله او بیا پخلاینه تر لاسه کړو

ارتیا ده چې مخالفین او طالبان د سولی په ټینکیدولو کی شامل شی

که څه هم ډیر خلک چې د خلکو د خبرو اترو پروگرام کی بی برخه اخستی د سولی د پروسی په شونی بریالیتوب شکمن دی خو عامه توقع داده چې حکومت باید د جگړی د پای ته رسولو او دومداره سولی په لور کار وکړی. سره لدی چې مهمی برخي د بیلگی په توگه امن، د قانون حاکمیت، اقتصادی نیکمرغی او پرمختگ او د بشری حقونو ساتنه او پرمختگ، د ۱۵۰۰ څخه د ډیرو خلکو چې د خلکو د خبرو اترو په پروگرام کی برخه اخستی وه په دی نظر و چې د ا لازمی دی چې مخالفین د طالبانو په شمول د سولی د ټینکیدو په نوبت کی شامل شی. ډیرو دا هم وویل چې د طالبانو ځینی غړی باید د بن کنفرانس ته دعوت شی.

لاندی بیانیی هغه نظریی منعکس کوی چې زښته ډیرو خبرواترو کی وړاندی شوی:

"د دی لپاره چې جگړه په افغانستان کی ودرول شی حکومت باید د مخالفینو سره خبری وکړی او د دوی نظر واخلی. مور ترجیح ورکوی چې د مخالفینو استازی هم د حکومت د استاز تر ځنگ ولرو، او دا به یواځینی چانس وی ترڅو له دوی سره د سولی او بیا پخلاینی په اړه په ډانگ پیلی خبری وشی."
[د ټولنی غړی، کندوز ولایت]

"په افغانستان کی ملی بیا پخلاینه یواځینی او د دوامداری سولی وسیله ده. زه د افغانستان له حکومت څخه دا توقع لرم چې یو مشروع حکومت تاسیس کړی، کوم چې د خلکو لپاره روڼ او ځواب ورکونکی وی. حکومت باید اداری فساد او د قانون څخه سرغړونه د حکومت په سیستم کی له ریښوڅخه وباسی. زه له مخالفینو څخه د مسلمانانو په حیث توقع لرم چې د افغانستان د سولی او بیا پخلاینی په پروسه کی شامل شی."
[د مدنی ټولنی بنځینه غړی، فاریاب ولایت]

که څه هم خلکو وویل چې حکومت باید ټول هغه اړین اقدامات ونیسی ترڅو سوله په افغانستان کی راشی، خو دغه اقدامات باید په افغانستان کی د ټولو توکمونو د خلکو د گټو په اساس وی. دوی همدارنگه وویل چې د طالبانو سره خبری باید د تیری لسیزی لاسته راوړنی، لکه د بنځو د حقونو په برخه کی پرمختگ، ساتنه وشی.

یوشمیر نارینو او بنځو وویل چې مخالفین په داسی موقف کې نډی چې له حکومت سره مذاکره وکړی - دوی د ولس مشر د دی پالیسی څخه چې له پاکستان سره خبری د طالبانو سره خبری دی په کلکه ملاتړ کړی.

ارتیا ده چې عام افغانان د سولی په پروسه کې شامل شي

د هیواد په سطحه خلکو وویل چې حکومت د خلکو ملاتړ ته ارتیا لری تر څو له معنا ډکه او دوامداره سوله تر لاسه شي. یوالی او د حکومت او د افغانستان دخلکو ترمنځ دوه اړخیزه همکاری باندی اصرار وشو.

نارینه وو، بنځو او ځوانانو د ژوندانه د ټولو برخو څخه خپل تعهد په ډاکه کړ چې د سولی لپاره به کار کوی. ژورنالستانو سهیل ختیخ کې د عامه پوهی په لوړوالی کې د خپلی ونډی یادونه وکړه. یوی شاعری او لیکوالی وویل چې هغه غواری " ددی لپاره چې خلک وهڅول شی چې د سولی په گټو او د جگړی بدختیو پوه شی د سولی موضوع په خپلو شعرونو، لنډو کیسو او طنزیو کې ځایوم. " ځوانانو او د بنوونځی استادانو همدارنگه وویل چې دوی کولای شي د سولی موضوع گانی په ټولگی کې د هیواد به کچه را پورته کړی. څنگه چې یو زده کوونکی په څرگند ډول وویل :

"لوستی خلک په خاصا توگه د پوهنتون محصلین زموږ د ټولنی د ملاتړ جوړوی. موږ تیار یو چې د خپل هیواد په ابادی او د ژوندانه په ټولو برخو کې خدمت وکړو نه تنها سوله او امن. موږ د افغانستان راتلونکی جوړ وو."

د کنړ ولایت ، اسداباد څخه یو محصیل هم په ځوانانو غږ وکړ:

"ددی لپاره چې په بنوونځیو او پوهنتونونو کې دسولی د پروسی په اړه د پوهی کچه لوړه شی او له نورو خلک دعوت شی چې په دی پروسه کې برخو والی ترڅو د یوی لسیزی لاسته راوړنی له لاسه لاری نشی نو ځوانان کولای شی چې کمزوری حکومتداری او د قانون د حاکمیت د نشتوالی په اړه خپل اوازونه اچت کړی ترڅو بشری حقونه د ټولو لپاره تضمین شي. د کار زمینه باید ټولو ته برابره شی په خاصه توگه هغو کسانو ته چې کمزوری اقتصادی حالت لری تر څو هغو د دولت ضد فعالیتونو سره یوځای نشی."

ډیرو خلکو دینی مشران د سولی لپاره د یو کتلیست په توگه په گوته کړی. یو کاریگر د پکتیکا ولایت څخه ویلی " موږ یو عنعنوی او دینی ټولنه لرو. موږ په ښه شان د علماو خبرو ته غوښ نیسو. که دوی د سولی په اړه خبری کوی دا ډیری موثری دی."

دینی او قومی مشرانو خپله تیاری بنودلی چې دوی کولای شي په فعاله توگه د سولی په پروسه کې برخه واخلی او د ټولنی د راز راز برخو ترمنځ پل جوړ کړی ترڅو مخالفینو او لوستی خلکو ته د سولی د مفهوم په اړه پوهه ورکړی. د پلخمري څخه یوه عالم وویل:

"هغوی [دینی مشران] په اسانی سره کولای شی دا اوسنی حالت بدل کړی او خلک وهڅوی ترڅو د سولی په پروسه کې گډوون وکړی. دوی همدارنگ د خپل نفوذ څخه په گټه اخستنه کولای شی چې خپلو پیروانو په خاصه توگه هغه چې په جگړه بوخت لارښوونه وکړی چې جگړه ودری او یوبل ته ښښه وکړی. په دی توگه موږ کولای شوی ملی یوالی د هیواد په کچه ترلاسه کړو."

په ځینو مباحثوی گروپونو کې چې په سیهیلی سیمو کې په لاره اچول شوی یو شمیر نارینو ویلی چې تنها نریواله ټولنه کولای شی چې سوله راوی. دا نظر په ټول هیواد کې عام نډی.

په ځینو نورو سیمو کې خلکو ویلی چې دوی تیار دی چې د سولی مذاکراتو ملاتړ وکړی مگر دوی یادونه کړی چې دغه وظیفه په تیر کې له خطر ډکه وه. د کنړ ولایت د دانگام ولسوالی یو قومی مشر تأیید کړی چې د هغه ټولنه " تیاره ده چې د سولی په ټینگولو کې مرسته وکړی ولی موږ د حکومت ملاتړ ته ارتیا لرو. موږ کولای شو چې د طالبانو سره خبری وکړو ولی نریوال ځواکونه او حکومت دا نه غواری. موږ پخوا هڅه وکړه چې په نجه کې ځنی قومی مشران ونیول شول. حکومت به موږ ونیسی ژر ورسته تردی چې موږ طالبان د سولی لپاره دعوت کړو."

یو شمیر خلکو د دینی او قومی مشرانو د مهمی ونډی په هکله ویلی، چې دوی کولای شی د سولی په خبرو کې ونډه واخلی خو دوی د دی هم یادگیرنه کړی چې دوی ته د حکومت لخوا دا صلاحیت ندی ورکړ شوی او د مخالفینو د ترور د تهدیدونو په وړاندی دوی د حکومت ملاتړ ته اړتیا لری.

د هیواد په کچه خلک دا نظر لری چې ملی یوالی د سولی لپاره یو لازمی اړتیا ده او د د خلکو په فعاله ونډی اخیستلو سره را تلایشی.

اړتیا ده چې بنځی د سولی په پروسه کې شامل شی او د بنځو د حقونو ساتنه وشی

بنځو ویل چې دوی له ماشومانو سره یوځای د یوه اسیب پزیره گروپ په توگه په روانه شخړه کې ترټولو لوړه قربانی ورکوی. بنځی په دی نظر دی چې دوامداره سوله تر هغو نشی راتلای ترڅو بنځی د سولی د پروسې په ټولو برخو کې فعاله ونډه وانخلی. د ننګرهار ولایت یوه بنځینه استاده د بنځو ډیریدونکی برخه اخیستنه په عامه ژوند کې د سولی لپاره د یوی ممکنه لاری په توگه یاد کړی:

"کله چې بنځی د ذکرې خاوندی شی او د ولایتی شورا، ولسی جرگی، مشرانو جرگی، او حتی د حکومت د مامورینو، برخه شی دوی کولای شی چې د سولی پروسه تقویه کړی."

ډیر نارینه او بنځی باور لری چې بنځی د سولی لپاره ډیر څه کولای شی. د لغمان ولایت د مهترلام ولسولی د معیوبینو د حقونو د اداری مشر ویل:

"د پښتنو په کلتور کې د بنځو ونډه اخیستنه په ټولو موضوع گانو کې په خاصا توگه کله چې دوی حریفی ډلی په جکره وی قبول شوی دی. بنځی منځگرتوب کوی او سم دلایسه په اور بند موافقه کوی. افغان بنځی په جنگ کې د زړه ورو کړنو تاریخ لری."

یو شمیر بنځو همدارنگه تیاری بنودلی چې دوی کولای شی د سولی له پروسې سره په خپلو کورنیو کې مرسته وکړی. د کنړ ولایت څخه یوی بنځینه استادی ویل:

"که چیرته بنځی د سولی له پروسې څخه په ښه شان خبری شی او د سولی د پروسې په کمپاین کې برخه واخلی، دوی کولای شی چې خپل بچیان، میروونه او د کورنی نور غړی قانع کړی چې جنگ ډیریدی او مخالفینو له ملاتړ څخه لاس واخلی تر څو سوله تامین شی."

یوه بنځینه زدکونکي د فیض اباد، بدخشان ولایت، څخه پدی ټینگار وکړ چې بنځی په عامه توگه مگر لوستی خوانی بنځی په خاصه توگه کولای شی د سولی پروسې سره مرسته وکړی. دغه مرسته کیدایشی د بنځو په عامه، ټولنیزو او سیاسی چارو کې گډون او برخه اخیستنه او خپلو کورنیو ته د سولی د مفهوم بیانونه وی.

د جلال اباد ولایت څخه د خوانانو د ټولنی یوی بنځینه غړی زیاته کړه "هر یوی باید د ملی یوالی او د سولی د پیغام له شریک کولو کې سخت کار وکړی. که هر یو دغه پیغام لږ تر لږه یوه تن ته ورسوی او له هغه یا هغی څخه وغواړی چې دغه شان کار وکړی، پدی توگه مور کولای شو ډیرو خلکو ته ورسیرو." گډوون کونکو ورته نظر په بی شمیره خبرو اترو کې د هیواد په کچه څرگند کړ.

دوی همدارنگه د طالبانو د گډون اهمیت د یو باثباته حل لاری په توگه څرگند کړ خو د بنځو لاسرسی ښوونی او روزنی ته او عامه توگه کار کولو په اړه یی اندیښنه په ډاگه کړه. زیاتو بنځو په دی ټینگار وکړ چې مذاکرات او د طالبانو گډون باید دغه حقونه او هغه لاسته راوړنی چې په تیرو کلونو کې تر لاسه شوی متاثره نکړی. یوی بنځینه شاعری د کندهار ولایت څخه ویل:

"طالبان باید د بن د کنفرانس برخه وال وی مگر دا باید یقینی شی چې د بنځو تعلیم غټ ملاتړ کیري. دا ډیره مهمه ده چې بنځی او د افغانستان خلک د تعلیم حق، کار، د بیان د اذادی، او نور سیاسی او مدنی حقونه د ملی او نړیوالو قوانینو له مخی ساتنه وشی."

د هیواد په کچه نارینو او بنځو وویل چې له طالبانو سره باید د بنځو د حقونو اړونده موضوعاتو په اړه معامله ونشي— د بنځو د تعلیم حق باید ساتنه وشي. بنځي باید پرېښودل شي چې کار وکړي، عامه چارو کې برخه واخلي او د خوځېدنې حق ولري.

د سوله کوونکو کیفیت: بی پری، رېښتونی، خپلواک، د سولې په اړه د معلومات لرونکی، نه جنگ سالاران

زښت ډیرو نارینو او بنځو چې د خلکو په خبرو اترو کې برخه اخستی ده ویلي هغه اشخاص چې د سولې په پروسه کې شامل دی باید بی طرفه، رېښتونی، د درناوی وړ، د سولې په هکله باخبره، خپلواک - د پردیو هیوادونو اجنټان نه وی - په خپله سیمه کې د نفوذ خاوندان او له ستونزو څخه یې باخبره وی.

په مکرره توګه په دی ټینګار شوی هغه کسان چې په پروسه کې شامل دی باید د ټولنی د قانونی استازو په توګه وپېژندل شي او دوی باید د قانون د حاکمیت درناوی وکړي. ډیرو په دی ټینګار وکړ چې تمرکز باید تنها د کابل په سطحه نه وی بلکه د ولایتونو اوسیدونکو ته هم برخه ورکړل شي. یو شمیر خلکو د زورواکا نو، مجرمینو، فاسدو چارواکو او هغو چې لاسونه یې په وینو سره وی، په ګډون شدید مخالفت څرګند کړ او د افغانستان په اړه د بن په لومړی کنفرانس یې نیوکه وکړه چې جنگ سالارانو ته پکې برخه ورکړل شوی وه. په سپهلی سیمو کې یو شمیر نارینو شکایت وکړ هغه کسان چې اوس د سولې په پروسه کې شامل دی د نامنی په دوام کې خپلی ګټی ګوري.

"مور هغه کسان غواړو چې د هغو لپاره سوله مهمه وی ترڅو د سولې په پروسه کې شامل شي، نه هغه کسان چې هغوی باید عدالت ته رابنګل شي، کله چې سوله راشي. کوم کسان چې اوس د سولې په پروسه کې شامل دی د هغوی لپاره نا امنی داسی مهمه ده لکه ماهی ته اوبه."

د زابل په ولایت کې د خبرو اترو په یو ګروپ کې چې له نارینو او بنځینو څخه تشکیل شوی و دا نظریه وړاندی شوه:

"هغه کسان چې لاسونه یې د بی ګنا ملکینو په وینو سره دی، هغه کسان چې هغه په تیر کې مجرمین و په حکومت کې ګټی چوکی نیولی لکه وزیران، سناتوران، والیان او په حکومت کې نور ګت چارواکی. د سولې په پروسه کې باید دغه یقین تر لاسه شي چې دغسی کسان باید هیڅ ونډه ونه لري." دغه نظریه د هیواد په سطحه په خبرواترو کې مطرح شوی ده. ډیر شمیر افغانانو همدارنګه یادونه کړی چې بنځی باید د سولې په پروسه کې له نارینو سره برابره ونډه ولري."

ځنګه چې ډیر افغانان د احساس کوی چې ناوړه امنیتي حالت، سیاسي ناکراری، فقر، د قانون د حاکمیت او عدالت نشتوالی - اداري فساد، بی کفایتی او د جنگ سالارانو، قومندانان او هغو فاسدو کسانو چې اوس د حکومت کلیدی پستونه لری منسوب کیری. افغانان ټول په یوه کلک غږ دی چې ددی لپاره چې په افغانستان کې دوامداره سوله راشي د سولې په پروسه کې د داسی کسانو ونډه باید کمه شي. د هرات ولایت شیرداد ولسوالی یو تن قومی مشر نظر د هیواد په کچه نظریات منعکس کوی:

"افغانان په دی باور دی هغه خلک چې ۳۰ کاله تجربه په وژنو، د خلکو په کړاونو او ناوړه ګټه خستنه کې لری تر څو خپل قدرت وساتی باید د سولې په پروسه کې شامل نشي. هغه کسان چې په قدرت کې دی د هغوی په اړه باید حساب ورکونه لومړیتوبونه. ولی دوی ډیری پیسی لری؟ مور په افغانستان کې ټولنیز عدالت نه لروی، دغو خلکو ته وګوری چې دوی د عامو افغانانو څخه څومره پیسی اخستی دی.

زه فکر کوم که چیرته دغه خلک په اوسنی نظام کې پاته شي، مور به هیڅکله سوله ونلرو. ځکه هغه خلکو چې د نظام جوړ کړی هم هغوی اوسنی حالات په افغانستان کې را منځته کړی. دوی نشي کولای د سولې پروسه په هیواد کې په مخ بوزی."

۷. پایلی او د خلکو وړاندیزونه

د خلکو خبری اتري نه موخه داده چې د عامو افغانانو، نارینو، بنځو او ځوانانو غږ واوریدل شي او په افغانستان کې د دایمی سولې په پلانونو کې ځای ورکړل شي. ځنګه چې په دی راپور کې یادونه شوی، یوه انحصاری پروسه چې په

هغه کې د افغانانو نظرونه واوریدل شي او په پروسه کې چې د خلکو ژوند متاثره کوی شامل شی دا به خلکو ته قدرت ورکړی او دوی به د خپل هیواد په راتلونکي کې شامل شی. افغانانو د د خبرو اترو د پروگرام تنظیم کوونکو ته وویلي چې د لومړي ځل و چې لدوی څخه پوښتنه وشوه چې د هغو مهمو موضوعاتو په اړه چې ددوی ژوند متاثره کوی نظر ورکړی: سوله، امن، او خلکو ته د حکومت حساب ورکونه .

د حساب ورکونی نظر او د عامو افغانانو غوښتنه چې هغه فاصله چې د دوی او حکومت ترمنځ پرته ده لنډه شی محسوس شی. ډیرو گډوونکوونکو غوښتنه در لودله چې دوی غواړی د سولې په موضوعگانو او د فساد په وړاندی مبارزه کې شامل شی. نارینو او بنځو په ډاگه کړه چې د پراخی یوالی، د ټولو توکمونو د حقونو او اذادیو ښه خونديتوب، په ټولنه کې د نارینو او بنځو د حقونو برابر والی او برخه اخستنه ته اړتیا.

گډوونکوونکو لیوالتیا وښودله چې نړیواله ټولنه خپل جوړونکی نقش ته ادامه ورکړی. د سولې پروسه، د افغانستان کلیو اوبنارونو له پرمختگ سره مرسته وکړی او د هغو مرستو په اړه چې دوی یی چمتو کوی حساب ورکونه غښتلی کړی. دو وویل چې نړیوالی ټولنی د سولې په پروسه کې د گاونډیانو د مداخلی د مخنیوی او د جگړی د پای ته رسولو کې کلیدی نقش درلود.

افغان بنځو او نارینو یادونه وکړه چې دوی د مدنی ټولنی لپاره هم ونډه گوری. اړتیا ده چې فعالین د حساب ورکونی، امن، سولې اود ټولنی په وړاندی د فساد، تبعیض او ځور په اړه په لوړ اواز خبری وکړی. د خلکو د خبرو اترو پروگرام د مدنی ټولنی لپاره د لومړنی قدم په توگه وپیژندل شو چې له خلکو سره فعالانه توگه مشوری وکړی او خپلی نظریی د سولې او د افغانستان د راتلونکي په اړه ورکړی.

د خلکو خبری اتری پروگرام کې لاندی وړاندیزونو سپارښتنه وشوه تر څو راتلونکی خبری اتری پیاوړی شی او د افغانانو اندونه معکس شی:

د خلکو سپارښتنی

د افغانستان اسلامی جمهوری دولت ته

- د سولې یوه انحصاری پروسه په مخ بوتلل شی: یقین تر لاسه شی چې یو داسی میکانیزم په لاره واچول شی تر څو د هغه په واسطه د عامو افغانانو، نارینو، بنځو او ځوانانو نظریی واخستل شی او د دوامداری سولې او امن د تر لاسه کولو په پلانونو کې ځای ورکړل شی.
- له مدنی ټولنی څخه ملاتړ وشی تر څو د حکومت او خلکو تر منځ واټن کم شی: د مدنی ټولنی هغه پروگرامونه چې د سولې او امن پوری تړلو موضوعاتو او بشری حقونه [د بنځو حقونه او توکمیز لبرکی حقونه] پوری وی ملاتړ وشی. د هغه پروگرامونو ملاتړ وشی چې د هغه په واسطه د عامو افغانانو نظر واخستل شی تر څو مدنی ټولنو ظرفیت لوړوشی.
- د ملکیانو ساتنه: د نړیوال بشر دوستانه قانون له مخی افغان امنیتي ځواکونه هڅه وکړی تر څو د ملکیانو د تلفاتو مخنیوی وکړی او محدود یی کړی. او هغه اقدامات تر لاس لاندی ونیول شی چې عملیات په ډیره حساسه توگه تر سره کیری چې د افغانانو ځرکتیا او دودیز ارزښتونه په نظر کې نیسی.
- د سولې د تر لاسه کولو هڅی گریدی کول: مخالفین د طالبانو په شمول د سولې د راوستلو په هڅو کې شریک شی، دا یقینی شی چې ټولی هڅی د افغانانو، نارینو، بنځو او ځوانانو په گټه دی. یقین تر لاسه شی چې د سولې پروسه د افغانانو لخوا پرمخ بیول کیری.
- دا یقینی کول چې بنځی د تصمیم نیونی په ټولو مکانیزمونو کې چې په افغانستان کې د سولې د پرمخ بیولو او ملاتړ لپاره تاسیس شوی غړیتوب لری.
- یوه ملی وسیع پروژة په لاره واچول شی تر څو د ناامنی ریښی تثبیت شی.
- په افغانستان کې د سولې د خونديتوب لپاره یوه متحده ستراتیژی چې واضح اهداف او د ټولو ښخلو غاړو تعهدات ولری جوړه شی، چې هغه په امن، اقتصادی ودی، د قانون حاکمیت، عدالت او بشر حقونو د با ثباته سولې د مهمو برخو په توگه تمرکز ولری.

- د ادارې فساد د محوه کولو لپاره چې خپریدونکی تشویش دی، او امن، اقتصادي وده او یواځنی فرصتونه متاثره کوي نوښتونه تر لاس لاندې ونيول شي. د قانون او عدالت تطبيق کونکي ارگانونو ته په خاصه توگه د يو اړين لومړيتوب ورکړل شي. اساسي اصلاحات رامنځته شي او ظرفيت لوړ کړل شي. هغه کسان چې له خپل واک څخه ناوړه گټه پورته کوي او په فساد کې ښکېل دي له دندو ليري شي.
- د قانون تطبيق کونکي ادارو په ښاري او ليريو پرتو سيمو کې تمرکز وشي او هغه پروگرامونه په لاره واچول شي چې د قانون له تطبيق او د ښځو د حقونو د ساتنې او ودې سره مرسته وکړي.
- د افغان ملي ځواکونو د ظرفيت لوړولو ته لومړيتوب ورکړل شي، د ځواکونو او مشرتابه ظرفيت لوړ شي او مشر تابه بايد حساب ورکونکي وي.
- متوازنه پراختيا يقيني شي، او په ښارونو او ليريو پرتو سيمو چې د افغانستان ټول توکمونو رانغاړي تمرکز وشي. هدفمنده پراختيا د خدمتونو د وړاندې کولو په اساس چې صحت او ښوونه او روزنه پکې شامليري ترسره شي. د مرستو اغېزمنتيا بايد د کيفيت له مخې ترسره شي نه د کميت له مخې. د ټولنو د اړتياوې په اساس بنيادي پراختياوې په ليريو پرتو سيمو کې ترسره شي.
- ټولي مذاکړې او هڅې چې د باثباته سولې لپاره ترسره کيږي بايد په هغه کې د بشري حقونو ارزښتونه په نظر کې ونيول شي. دبشري حقونو په اړه چې کوم پرمختگونه شوي په خاصه توگه د افغان ښځو او انجونو حقونه تضمين وشي او سولې د پروسې قرباني نشي.
- دا يقيني کول چې د جنګي او بشريت ضد جرمونو مرتکبين او د بشري حقونو سرغړونکي عدالت ته راښکېل شي نه دا چې معافيت ورکړل شي. د افغانستان حکومت بايد دا يقيني کړي چې هر هغه پلان چې د سولې او بيا پخلاينې لپاره نيول کيږي بايد هغه لاري چاري چې د هغه په واسطه په افغانستان کې د ټولو وختونو د جگړو په اړه حقايق رابرسېره کړي درلودنکي وي. او دا بايد د افغانانو په خاصا توگه د جگړې د قربانيانو د اړتياوو او غوښتنو په اساس وي.
- دا يقيني کول چې ټول هغه اشخاص چې د سولې په پروسه کې شامل دي د ښځو په شمول د ټولني قانوني استازي دي او دغه استازي خپلواک او بي طرفه دي او دافغانستان په جگړو کې ښکېل نه و.

نړيوالې ټولني ته

- ددې لپاره چې د نړيوالې ټولني، حکومت او خلکو ترمنځ واټن لږ شي نو نړيواله ټولنه د افغانستان اسلامي جمهوري دولت سره مرسته وکړي ترڅو پورته ذکر شوي سپارښتنې عملي کړي .
- له مدني ټولني څخه ملاتړ وشي ترڅو د حکومت نړيوالې ټولني او خلکو تر منځ واټن کم شي: د مدني ټولني هغه پروگرامونه چې د سولې او امن پورې تړلو موضوعاتو او بشري حقونه [د ښځو حقونه او توکميزو ليرکيو حقونه] پورې اړه ولري ملاتړ وشي. د هغه پروگرامونو ملاتړ وشي چې د هغه په واسطه د عامو افغانانو نظر واخستل شي ترڅو مدني ټولنو ظرفيت لوړوشي.
- د دې يقين تر لاسه کول چې د افغانانو غږ اوريدل کيږي او د تصميم نيونې په ټولو بحثونو کې د بن کنفرانس په شمول منعکس کيږي. عامو افغانانو ته واک ورکړل شي چې د سولې په پروسه کې برخه واخلي.
- د ملکيانو ساتنه: د نړيوال بشر دوستانه قانون له مخې افغان امنيتي ځواکونه هڅه وکړي ترڅو د ملکيانو د تلفاتو مخنيوی وکړي او محدود بي کړي. او هغه اقدامات تر لاس لاندې ونيول شي چې عمليات په ډيره حساسه توگه تر سره شي چې په هغه کې د افغانانو ځرکتيا او دوديز ارزښتونه په نظر کې ونيول شي.
- د ديپلوماتيکو هڅو ډيروول ترڅو دا يقيني شي چې گاونډيان د افغانستان په داخلي چارو کې مداخله نکوي، په خاصه توگه پاکستان باندې فشار راوړل شي چې مخالفينو ته پټخايونه او ملاتړ ورکول ودروي.
- دا ډاډه کول چې د بسپني مرستې مسحقو کسانو ته رسيږي: د مرستې پروگرامونه بايد په ليريو پرتو سيمو باندې متمرکز شي. دا ډاډه کول چې د مرستې پروگرامونه معکوسې پايلې نه لري- لکه د جگړې اور تودول يا توکميز بيلوني. د مرستو اغېزمنتيا بايد د کيفيت له مخې ترسره شي نه د کميت له مخې. د ټولنو د اړتياوې په اساس بنيادي پراختياوې په ليريو پرتو سيمو کې ترسره شي. مناسب ميکانيزمونه تر لاس لاندې ونيول شي چې

- د بسپنی مرستی نه ناوړه گټه نه پورته کیږی او هغه کسان چې له دغو مرستو څخه ناوړه گټه پورته کوی باید له خپلو پستونو څخه وشړل شی.
- په افغانستان کې د سولی او بیا پخلاینی لپاره یوه روښانه لړلید رامنځته شی چې د نړیوالی ټولنی ټول غړی چې په افغانستان کې ښکیل دی د لړلید پیروی کوی . دلته باید سیالی وړ گټی او اجنداوی نه وی.
- ټولی مذاکری او هڅی چې د باثباته سولی لپاره ترسره کیږی باید په هغه کې د بشری حقونو ارزښتونه په نظر کې ونیول شی. دبشری حقونو په اړه چې کوم پرمختگونه شوی په خاصه توگه د افغان ښځو او انجونو حقونه تضمین وشی او سولی د پروسی قربانی نشی.
- دا یقینی کول چې ښځی د تصمیم نیونی په ټولو مکانیزمونو کې چې په افغانستان کې د سولی د پرمخ بیولو او ملاتړ لپاره تاسیس شوی غړیتوب لری.
- دا یقینی کول چې ټول هغه اشخاص چې د سولی په پروسه کې شامل دی د ښځو په شمول د ټولنی قانونی استازی دی او دغه استازی خپلواک او بی طرفه دی او دافغانستان په جگړو کې ښکیل نه و.
- د سولی په پروسه کې دا یقینی کول چې د جنگی او بشریت ضد جرمونو مرتکبین او د بشری حقونو سرغړونکی عدالت ته رابنکل شی نه دا چې معافیت ورکړل شی.

مسلح مخالفینو ته

- د ملکیانو ساتنه—جگړی د قانو درناوی کول، ملکیان ، د اوسیدو سیمی ، مذهبی ځایونه، روغتونونه او ښوونځی په نښه نشی. د ترور کمپاین باید ودرول شی.
- د افغانستان له حکومت سره د سولی خبرو اترو ته کښنی تر څو یوه باثباته سوله رامنځته شی.
- د افغانستان خلکو — ټول توکمیز گروپونه، نارینه، ښځی او ځوانان -- هیلو، تشویشونو او ستونزو ته غوږ ونیسی.
- د ټولو افغانانو بشری حقونو ته باید درناوی وکړی—په خاصه توگه د هلکانو او انجونو برابر د تعلیم ټولیز حق.

د افغانستان مدنی ټولنی ته

- د حکومت او د ولس تر منځ د پل په څیر کار کول- د خلکو د پوهاوی لپاره د سولی او امنیت په اړه پروگرامونه چمتو والی — په شمول د بشری حقونو [د ښځو حقونه ، او توکمیز لږه کی] د داسی پروگرامونو نوبت چې عادی افغانانو نظر وغواړی او داسی نوښتونو ملاتړ وکړی چې موخه یی د سیمه ییزو ظرفیتونو لوړول وی.
- د عادی افغانانو غږ پورته کول- ډاډ ورکول چې د نارینه ، ښځو او ځوانانو نظرونه په سم ډول رسول کیږی او هره هغه غونډه کی ، په شمول د بن کنفرانس ؛ منعکس کیږی چې موخه یی په افغانستان کی د تل پاتی سوله وی . د هیواد په کچه د خلکو سره خبری تر سره شی چې په ځانگړی توگه لری پرتو سیمو کی ښځو او ځوانانو ته ډیر پام واړوی .
- د ملکی خلکو ساتنی ملاتړ د دی ډاډ ورکول چې په جنگ کی ښکیلی خواوی بشر دوستانه قانون سره سم چلن وکړی —
- ددی ملاتړ کول چې جگړه پایی ته ورسیری او د مخالف وسلوالو سره خبری تر سره شی.
- ټولی مذاکری او هڅی چې د باثباته سولی لپاره ترسره کیږی وڅارل شی چې د بشری حقونو لاس ته راوړنی د ښځو د حقونو په شمول ساتنه په نظر کې ونیول شی . د دی ډاډ ورکړل شی چې په افغانستان کی د تل پاتی سولی د لاس ته راوړو په موخه ، بشری حقونه قربانی نه شی . د سولی په اړه پلان باید د بشری حقونو په نظرکی نیولو او د خلکو اړیتیاو او گټو سره سم پرمخ بوتلل.

- د سولی پروسی وڅارل شی او د هغه نوبتونو ملاتړ وشی چی له امله یی دا یقینی کیږی، چی ټول هغه اشخاص چې د سولی په پروسه کی شامل دی د بنځو په شمول د ټولنی قانونی استازی دی او دغه استازی خپلواک او بی طرفه دی او دافغانستان په جگړو کی بنکیل نه و .
- د سولی د پروسی نه کتنه او ملاتړ چی په پروسه کی دا یقینی شی چی د نړیوال معیارونو سره سم جنگی او بشریت ضد جرمونو مرتکبین او د بشری حقونو سرغړونکی عدالت ته رابنکل شی نه دا چی معافیت ورکړل شی.
- د سیمه ییزی سولی راوستلو د نوبت ملاتړ کول—په سیمه کی د مدنی ټولنی سره پراخه گډه مرسته او ملاتړ وشی تر څو یوه مؤثره سیمه ییزه مدنی ټولنه رامنځته شی .په سیمه ییزه کچه د عامو خلکو نظرونه د سولی، ثبات پوری تړلو موضوعگانو په اړه واخستل شی .د دی ډاډ تر لاسه شی چی په سیمه ییزه کچه د خلکو نظرونه،اندیښنی، ستونزی ،شکایتونه او هیلی یوله بل سره شریک کیږی.